

chap. 4
אםתר ד

ואשָׁד אֲשֶׁר יַבּוֹא אֶל הַמֶּלֶךְ אֶל הַזָּצָר הַפְּנִימִית
אֲשֶׁר כֹּא יָקָרָא אֶחָזָת דָּתוֹ לְהַמִּית לְבֵד מַאֲשֶׁר
יִשְׁיַּעַת כֹּו הַמֶּלֶךְ אֶת שְׁרַבְּלִיטַּה הַזָּהָב וּזְהָוָה וְאֵת כֹּא
נִקְרָא תִּי כֹּבּוֹא אֶל הַמֶּלֶךְ זוֹ שְׁלוּשִׁים יוֹם וַיָּגַן
לִמְרְדָּכַי אֶת דָּבְרֵי אַסְטָר וַיֹּאמֶר מַרְדָּכָי לְהַשִּׁיב
אֶל אַסְטָר אֶל גָּדְמִי בַּפְּשָׁר לְהַמְלָט בֵּית הַמֶּלֶךְ
מִכָּל הַיְהוּדִים כִּי אִם הַזְּרִישׁ גַּזְרִישִׁי בְּעֵת הַזָּאת
רוֹזָה וְאַלְמָלָה יַעֲמֹד לַיְהוּדִים מִמְּקוּם אֶחָזָת וְאֵת
וּבֵית אָבִיךְ תַּאֲבֹדוּ וְמַיְיֹדָעָם כְּעֵת כֹּזֶאת הַגַּעַת
לִמְלֻכוֹת וְזֹאמֶר אַסְטָר לְהַשִּׁיב אֶל מַרְדָּכָי כְּרָ
כְּנָס אֶת כָּל הַיְהוּדִים דְּגַמְּלָצָאים בְּשָׁוּשָׁן וְצָמוֹ
עַלִּי וְאֶל גַּאֲכָלוּ וְאֶל גַּשְׂטוּ שְׁלֹשָׁת יְמִינָם לִיכָּהּ
וַיּוֹם גָּם אֵנִי וְלֹעֲרָתִי אֲצָום כֹּן וּבָכֹן אֲבוֹא אֶל הַמֶּלֶךְ
אֲשֶׁר כֹּא כְּדַת וּכְאֲשֶׁר אָבְדָתִי אָבְדָתִי וַיַּעֲבֵר
מַרְדָּכָי וַיַּעֲשֶׂה כָּל אֲשֶׁר צָוָת עַלְיוֹ אַסְטָר וַיַּדַּיַּ
בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וְתַכְבִּישַׁ אַסְטָר מִלְכֹות וְתַעֲמִידַ
בָּזָצָר בֵּית הַמֶּלֶךְ הַפְּנִימִית נִכְחָז בֵּית הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּלֶךְ
יֹשִׁב עַל כִּסֵּא מִכּוֹתָנוּ בֵּית הַמֶּלֲכוֹת נִכְחָז פָּתָן
הַבִּית וַיָּכְרֹאות הַמֶּלֶךְ אֶת אַסְטָר הַמֶּלֶכה עַמְזָת
בְּזִוְצָר נִשְׁאָה וְזֹבְעִינָיו וַיַּשְׁלַט הַמֶּלֶךְ לְאַסְטָר אֶת
שְׁרַבְּלִיטַּה הַזָּהָב אֲשֶׁר בְּיַדו וַתִּקְרֹב אַסְטָר וְתַגְעַל

וְאֲשֶׁר יַבּוֹא-אֶל-הַמֶּלֶךְ הַפְּנִימִית אֲשֶׁר לְאַיְלָנוּ
אֶחָת דָתָן לְחַמִית לְבֵד מַאֲשֶׁר יַוְשִׁיט-לְלֵן הַמֶּלֶךְ אַת-שְׁרַבְּלִיט
הַזָּהָב וְחַיָּה וְאֵנִי לֹא נִקְלָאתִי לְבַנָּא אֶל-הַמֶּלֶךְ וְהַשְׁלֹשִׁים יוֹם
יָבָן וְיִגְעַדוּ לְמַרְדָּכָי אֶת דְבָרַי אַסְטָר. 13 יָג וַיֹּאמֶר מַרְדָּכָי
לְהַשִּׁיב אֶל-אַסְטָר אֶל-תְּדָמָן בְּנֵפֶשְׁךְ לְהַפְלֵט בֵּית-הַמֶּלֶךְ
מִכָּל-הַיְהוּדִים. 14 כִּי אִם-הַחֲרֵש תְּחִרֵשׁ בַּעַת הַזָּאת נִיחָת
וְחַצְלָה יַעֲמֹד לַיְהוּדִים מִמְּקוּם אֶחָד וְאֵת וּבֵית-אָבִיךְ תַּאֲבֹדוּ וְמַיְ
יַדְעַ אִסְמָלָעָת בְּזֹאת הַגַּעַת לְמַלְכֹות. 15 שׁו וַיֹּאמֶר אַסְטָר לְהַשִּׁיב
אֶל-מַרְדָּכָי. 16 טו לְךָ כִּנוּ אֶת-כָּל-הַיְהוּדִים הַנִּמְצָאים בְּשָׁוֹשָׁן
וְצָמוֹ עַלִּי וְאֶל-תַּאֲכֵלוּ וְאֶל-תַּשְׁתַּחַטְוּ שְׁלֹשָׁת יְמִים לַיְלָה וַיּוֹם
גַּם-אָנִי וְנִגְרָתִי אַצְוּם כֵּן וּבְכֵן אֶל-הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר לְאַכְלָת
וּבְאָשֶׁר אָבְדָתִי אָבְדָתִי. 17 יְזָעַךְ מַרְדָּכָי וַיַּעֲשֵׂה כָּל
אֲשֶׁר-צָוָתָה עָלָיו אַסְטָר.

chap. 5
מנילת אַסְטָר פרק ה

א. וַיָּהִי | בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַתַּלְבִּשְׁ אַסְטָר מִלְכֹות וַתַּעֲמֹד בְּחַצֵּר
בֵּית-הַמֶּלֶךְ הַפְּנִימִית נִכְח בֵּית הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּלֶךְ יֹשֵׁב עַל-כִּסֵּא
מִלְכֹותוּ בְּבֵית הַמֶּלֶכְתָּה נִכְח פָּתָח הַבַּיִת. ב. וַיָּהִי כָּרָאוּת הַמֶּלֶךְ
אַת-אַסְטָר הַמֶּלֶכָה עַמְדָת בְּחַצֵּר נִשְׁאָה חָן בְּעִינָיו וַיַּשְׁטַת הַמֶּלֶךְ
לְאַסְטָר אַת-שְׁרַבְּלִיט הַזָּהָב אֲשֶׁר בְּיַדו וַתִּקְרֹב אַסְטָר וַתַּגְעַע

בראש הדישור ביטוי ויאמר אלה המלך מה לך אסתר
המלך והמה בקשׁה לך עד רצ'י המלכות ויתגּן לך

ויאמר אסתר אם על המלך טוב יבוא למלך
ויהי היום אל המשתה אשר עשיתי לך ויאמר
מלך מזדרו את דמץ לעשוות את דבר אסתר

ויבא המלך והמן אל המשתה אשר עשודה
אסטר ויאמר המלך לאסתר במשתה דיין מה
שאלתיך ויתגּן לך ומה בקשׁה לך אסתר כר

ו תעשי ותען אסתר ויאמר שאכלתי ובקשׁתי
ומה בקשׁתך עד-חצ'י המלכות ותען לך
אם מזאתך חז' בעליך המלך ואם על המלך טוב

ותאמל שאלתי ובקשׁתי אם מזאתך חן בעיני המלך
לגת את שאכלתי וכעשות את בקשׁתיכי יבוא
ואם-על-המלך טוב לחת את-שאלתי ולעשות המלך והמן אל המשתה אשר עשה להם

את-בקשתי יבוא המלך והמן אל המשתה אשר עשה ומחר אעשה כדבר המלך ויתגּן דמץ ביום ההוא
לهم ומחר אעשה כדבר המלך ט ויצא חן ביום שעוז וטוב לב וכראותהמן את מרדי כי בעלה

ההוא שמח וטוב לב וכראות חן את-מרדי בשער המלך וכלא קם וכלא עז ממניו וימלא דמץ עכּ
המלך ולא-קם ולא-עז ממניו וימלא חן על-מרדי מרדכי ויזאפק דמץ ויבוא אל ביתו וישלו
חמה ג ויתאפק חן ויבוא אל-ביתו וישלח ויבא יבא את אהביו ואת אורש' אשתו וספר להם דמץ

את-אהביו ואת-זרע אשתו יא ומספר لهم חן את כבוד עשרו ורב בנו ואות כל אשר גידלו
את-כבוד עשרו ורב בנו ואת כל-אשר גידלו המלך

ואות אשר נשאו על-השרים ועבדני המלך יב ויאמר
ויאמר דמץ אף לא הביאה אסתר למלך עם-המלך
המלך אל המשתה אשר עשתה כי אם אודתי

בראש השרביט ג ויאמר לה המלך מה לך
אסטר המלכה ומה-בקשתך עד-חצ'י המלכות ונתנו לך
ד ותאמר אסטר אם-על-המלך טוב יבוא המלך והמן
* היום אל-המשתה אשר-עשתי לך ה ויאמר המלך
מהר את-המן לעשות את-דבר אסטר ויבא המלך
והמן אל-המשתה אשר-עשתה אסטר ויאמר המלך
לאסטר במשתה חיל מה-שאלתך ונתנו לך
ומה-בקשתך עד-חצ'י המלכות ותען זל ותען אסטר
ותאמל שאלתי ובקשׁתי ח אם-מזאתך חן בעיני המלך
ויאם-על-המלך טוב לחת את-שאלתי ולעשות המלך והמן אל המשתה אשר עשה להם
את-בקשתי יבוא המלך והמן אל המשתה אשר עשה כדבר המלך ויתגּן דמץ ביום ההוא
לهم ומחר אעשה כדבר המלך ט ויצא חן ביום שעוז וטוב לב וכראותהמן את מרדי כי בעלה
ההוא שמח וטוב לב וכראות חן את-מרדי בשער המלך וכלא קם וכלא עז ממניו וימלא דמץ עכּ
המלך ולא-קם ולא-עז ממניו וימלא חן על-מרדי מרדכי ויזאפק דמץ ויבוא אל ביתו וישלו
חמה ג ויתאפק חן ויבוא אל-ביתו וישלח ויבא יבא את אהביו ואת אורש' אשתו וספר להם דמץ
את-אהביו ואת-זרע אשתו יא ומספר لهم חן את כבוד עשרו ורב בנו ואות כל אשר גידלו
את-כבוד עשרו ורב בנו ואת כל-אשר גידלו המלך
ואות אשר נשאו על-השרים ועבדני המלך יב ויאמר
חן אף לא-הביאה אסטר המלכה עם-המלך

chap. 5
אסתור ה

וְמִלְמָזֶר אֲשֶׁר קֹרוֹא לְהָעֵם הַמֶּלֶךְ וְכָל־זֹה אֵינֶנּוּ
שׂוֹרֵן כִּי בְּכָל עַת אֲשֶׁר — אֲנִי רָאָה אֶזְנָה
מְרַדְכִּי אִזְׁהוּדִי יוֹשֵׁב בְּשֻׁעַר הַמֶּלֶךְ וְתֹאמֶר לוֹ אֶרְשָׁעֵל
אֲשֶׁר־צָבוֹ וְכָל־אֲדָבֵיו יַעֲשׂו עַזְּבָה חַמְשִׁים אַמְדוֹן
בְּכָל־עַת אֲשֶׁר אֲנִי רָאָה אֶת־מְרַדְכִּי הַיְהוּדִי יוֹשֵׁב בְּשֻׁעַר
הַמֶּלֶךְ יָד וְתֹאמֶר לוֹ זָרֶשׁ אֲשֶׁר וְכָל־אֲהָבָיו יַעֲשׂו־עַזְּבָה גְּבָנָה
חַמְשִׁים אַמְדוֹן וּבְבָקָר | אָמֶר לְמֶלֶךְ וַיַּתְלִין אֶת־מְרַדְכִּי עַל־לִוּוֹ וּבְאֶ
וּבְאֶעָם־הַמֶּלֶךְ אֶל־הַמְשִׁתָּה שָׁמֶךְ וַיַּטְבֵּל הַדְבָּר כְּפָנָיו
בְּכָל־כָּה

הַמְּזִין יַעֲשֵׂל הַעַזְּבָן

הַזֹּא נְדָדָה שׂוֹגָת הַמֶּלֶךְ וְתֹאמֶר לְהַבְיאָה אֶת־סִפְר
הַזְּכָרָבָת דָּבָרִי דָּיִמִּים וַיַּהֲיוּ נְקָרָאים כְּפָנֵי הַמֶּלֶךְ
וַיִּמְבַּא כְּתוּב אֲשֶׁר הָגִיד מְרַדְכִּי עַל־בָּתָנָה וְתַרְשָׁ
עַזְּבָן סְרִיסִי הַמֶּלֶךְ מִשְׁמְרִי הַסִּפְר אֲשֶׁר בְּכָל־עַזְּבָן
לְשָׁלוֹן יָד בְּמֶלֶךְ אֲזִישׁוֹרְוִישׁ וְתֹאמֶר הַמֶּלֶךְ מֵהָ
כְּתוּב אֲשֶׁר הָגִיד מְרַדְכִּי עַל־בָּגְתָנָה וְתַרְשֵׁ שָׁנִי סְרִיסִי הַמֶּלֶךְ
מִשְׁמְרִי הַסִּפְר אֲשֶׁר בְּקָשׁו לְשָׁלוֹן יָד בְּמֶלֶךְ אֲחַשְׁוֹרֹשׁ | גַּן וְיֹאמֶר
הַמֶּלֶךְ מִה־עַזְּבָה יַקְרֵב וְגַדּוֹלָה לְמְרַדְכִּי עַל־זָהָב וְיֹאמֶר גַּעֲבֵי
הַמֶּלֶךְ מִשְׁרָתָיו לְאַגְּעָשָׁה עַמּוֹ דָּבָר | דַּי וְיֹאמֶר הַמֶּלֶךְ מַיִן
בְּחַצֵּר וְהַמְּזִין בָּא כְּחוֹצֵר בֵּית הַמֶּלֶךְ דָּוִיְמָנָה
לְאָמֶר לְמֶלֶךְ לְתֹלוֹת אֶת־מְרַדְכִּי עַל־הַעַזְּבָן לְאָמֶר לְמֶלֶךְ
הַכְּיָן כָּו וְיֹאמֶר צָעֵרִי הַמֶּלֶךְ אֲכַלְיוֹ הַגָּהָה הַמְּזִין עַמְּדָ
בְּחוֹצֵר וְיֹאמֶר הַמֶּלֶךְ יָבֹא וַיָּבֹא הַמְּזִין וְיֹאמֶר כָּו
הַמֶּלֶךְ מֵהָכָלְעָשָׂוֹת בְּאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חַפְץ בְּיקָרָו
וְיֹאמֶר הַמְּזִין בְּכָל־בָּוֹ לְמַיְהַפְּצָה הַמֶּלֶךְ כְּלָשָׂוֹת יַקְרֵב
יַודֵּר מִמְּצֵי וְיֹאמֶר הַמְּזִין אֲלַמְּךָר אִישׁ אֲשֶׁר

chap. 6
מנילת אסתור פרק ו'

אַעֲבָלְיָה הַהּוּא נְדָרָה שְׁנַת הַמֶּלֶךְ וְיֹאמֶר לְהַבְיאָה אֶת־סִפְר
הַזְּכָרָבָת דָּבָרִי הַיְמִים וַיַּהֲיוּ נְקָרָאים לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ בְּ וַיַּפְצֵא
כְּתוּב אֲשֶׁר הָגִיד מְרַדְכִּי עַל־בָּגְתָנָה וְתַרְשֵׁ שָׁנִי סְרִיסִי הַמֶּלֶךְ
מִשְׁמְרִי הַסִּפְר אֲשֶׁר בְּקָשׁו לְשָׁלוֹן יָד בְּמֶלֶךְ אֲחַשְׁוֹרֹשׁ | גַּן וְיֹאמֶר
הַמֶּלֶךְ מִה־עַזְּבָה יַקְרֵב וְגַדּוֹלָה לְמְרַדְכִּי עַל־זָהָב וְיֹאמֶר גַּעֲבֵי
הַמֶּלֶךְ מִשְׁרָתָיו לְאַגְּעָשָׁה עַמּוֹ דָּבָר | דַּי וְיֹאמֶר הַמֶּלֶךְ מַיִן
בְּחַצֵּר וְהַמְּזִין בָּא לְחַצֵּר בֵּית־הַמֶּלֶךְ הַחַצְוָנָה לְאָמֶר לְמֶלֶךְ
לְתֹלוֹת אֶת־מְרַדְכִּי עַל־הַעַזְּבָן אֲשֶׁר־הָכָנוּ לוֹ | הַ וְיֹאמֶר גַּעֲבֵי
הַמֶּלֶךְ אַלְיָה הַגָּהָה הַמְּזִין עַמְּדָ בְּחַצֵּר וְיֹאמֶר הַמֶּלֶךְ יָבֹא | וַיָּבֹא
הַמֶּלֶךְ וְיֹאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ מִה־לְעָשָׂוֹת בְּאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חַפְץ
בְּיקָרָו | וְיֹאמֶר הַמֶּלֶךְ בְּלִבּוֹ לְמַיְהַפְּצָה הַמֶּלֶךְ לְעַשְׂתָּה יַקְרֵב
מִמְּנָה | וְיֹאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־הַמֶּלֶךְ אִישׁ אֲשֶׁר

המלך וחופץ ביקרו יביאו לבוש מלכות אשר לביש מלבות המלך
לביש מו המלך וסוס אשר רכב עליו דמך
ואשר נטה כתר מלכות בראשו וגאות הלבוש
והסוס על יד איש משלי אשר דמך דפרתמים
הלבשו את האיש אשר המלך וחופץ ביקרו
והרכיבו על הסוס ברוחב העיר וקראו לפניו
ככה יעשה לאיש אשר דמך וחופץ ביקרו
ויאמר המלך לדמן מהר קוז את הלבוש ואת
הסוס כאשר דברת ועשה כן למדכי יהוד
היישב בשער המלך אל תפ כל דבר מכל אשר
דברת וקוזzman את הלבוש ואת הסוס ילבש
וירכיבוה ברוחב העיר ויקרא לפניו בכה יעשה לאיש אשר
מלך חפן ביקרו ייב וישב מדכי אל שער המלך והמן גונח אל ביתו אבל וחפני ראש מג ומספר המן לזרש אשתו
ולכל אהבי את כל אשר קרה ויאמרו לו חכמי וועש
אשרו אם מזען היהודים מדכי אשר החלות לנפל לפניו
אבל וצפי הראש וספרzman כראש אשתו וכל
לאתוכלו לו כי נפל תפול לפניו ייד עודם מדברים עמו
אהביו את כל אשר קרהו ויאמרו לו זכמי וצפי
וسرיסי המלך הגינו ויבלה להביה את המשתה
אשר עשתה אסתר

מלך חפן ביקרו ייב לבוש מלכות אשר לבש בו
מלך וסוס אשר רכב עליו המלך ואשר נתן כתף מלכות
בראשו טונגתו הלבוש והפוך על-יד-איש משלי המלך
הפרתמים והלביש את האיש אשר המלך חפן ביקרו
והרכיבוה על-הטומן ברוחב העיר וקראו לפניו בכה יעשה
לאיש אשר המלך חפן ביקרו י אמר המלך להמן מהר
עה אהילבוש ואת-הטומן כאשר דברת ועשה-יכו למרכי
היהודי היושב בשער המלך אל-תפל דבר מכל אשר דברת
יא וניח המן אהילבוש ואת-הטומן וילבש את-מדכי
וירכיבוה ברוחב העיר ויקרא לפניו בכה יעשה לאיש אשר
מלך חפן ביקרו ייב וישב מדכי אל-שער המלך והמן גונח
נדח אל-ביתו אבל וחפני ראש מג ומספר המן לזרש אשתו
ולכל אהבי את כל אשר קרה ויאמרו לו חכמי וועש
אשרו אם מזען היהודים מדכי אשר החלות לנפל לפניו
אבל וצפי הראש וספרzman כראש אשתו וכל
לאתוכלו לו כי נפל תפול לפניו ייד עודם מדברים עמו
אהביו את כל אשר קרהו ויאמרו לו זכמי וצפי
וסריסי המלך הגינו ויבלה להביה את המשתה
אשר עשתה אסתר

א. ויבא המלך והמן לשთות עם-אסתר המלכה

ויאמר המלך לאסתר גם ביום הדעת במלצת דניאל
מה שאלתך אסתר המלכה ותגتنן לך ומה בקשר
על זהבי המלכות וגעלש ותען אסתר המלכה
ויאמר אם מזאתך רוץ בענין המלך ואם על
מלך טוב תגتنן לי גפעשי לשאלתך ועמי בבקשתך
כימיכרנו אני ועמי לא שמייד להרוא ולאבד ואלו
לעבדים וכשלפוחות נמיכרנו הוזרישתי כי אין הוצר
ויאמר המלך שווה בז'וק המלך

או חזוריש ויאמר לאסתר המלכה מי הוא אלה וא
זה דוא אשר מלאו לבו לעשות כן ויאמר אסתר
אשר מלאן לבו לעשות כן ותאמר אסתר איש צק ואיב
המן הרע הזה והמן נבעת מלפני הפלך והמלכה זו והמלך
קם בחתמו ממשחה הין אל-געת הביתן והמן עמד בבקש
אל געת הביתן והמן עמד כבקשי על גפעשו מאסתר
על-גפעש מאסתר המלכה כי ראה ביכלותה אליו הרעה
מאת הפלך ט והמלך שב מגעת הביתן אל-בית ממשחה
הין והמן נפל על-הטחה אשר אסתר עליו ויאמר המלך
ה גם לכבוש את-המלכה עמי בבית הדבר יצא מפי הפלך
ופני המן חפה ט ויאמר חרבונה אחד מנהסרים
לפני הפלך גם הנה-הען אשר עשה הם למדכי אשר
דבר-טוב על-המלך عمل בביתם גביה חמשים אמר
ויאמר המלך תלחו עליו פ ויתלו

² ב ויאמר המלך לאסתר גם ביום השני ממשחה הין מה-שאלתך אסתר המלכה ותגتنן לך ומה-בקשתך עד-חצין המלכות ותען ג ותعلن אסתר המלכה ותאמך אם-מץאתך חן בעניןך המלך ואם-על-המלך טוב נתנו-לי נפשי בשאלתך ועמי בבקשתך ד כי נמברנו אני ועמי להשמיד להרוג ולאבד ואלו לעבדים ולשפות נמברנו החלה-תני אין הצר שווה בנזק המלך ה ויאמר המלך אחשורול ויאמר לאסתר המלכה מי הוא וזה ואיזה הוא אשר מלאן לבו לעשות כן ותאמר אסתר איש צק ואיב המן הרע הזה והמן נבעת מלפני הפלך והמלכה זו והמלך קם בחתמו ממשחה הין אל-געת הביתן והמן עמד בבקש אל געת הביתן והמן עמד כבקשי על גפעשו מאסתר על-גפעש מאסתר המלכה כי ראה ביכלותה אליו הרעה מאת הפלך ט והמלך שב מגעת הביתן אל-בית ממשחה הין והמן נפל על-הטחה אשר אסתר עליו ויאמר המלך ה גם לכבוש את-המלכה עמי בבית הדבר יצא מפי הפלך ופניהם חפה ט ויאמר חרבונה אחד מנהסרים לפני הפלך גם הנה-הען אשר עשה הם למדכי אשר דבר-טוב על-המלך عمل ביתם גביה חמשים אמר ויאמר המלך תלחו עליו פ ויתלו

אֶבְנָר לְטוּבָן

Chap. 7
אסטר ז

את המן על הארץ אשר הכנין למרדכי ווזמאת המן
ב'יום זה הוא נידן המן
ושככה אושוריש לאסתר המלכה את בית המן צרר
היהודים ומרדכי בא לפניו המן כי הגيدة אסתר
מה הוא כל ויסר המן את שבעתו אשר הארץ
מהמן ויתגננה למרדכי ותשם אסתר את מרדכי על

* את-המן על-הען אשר-הכנין למרדכי וחתמת המלך שככה

Chap. 8
מנילת אסתר פרק ח

¹ א' ביום ההוּא נתן המלך אחשוריש לאסתר המלכה את-בית
המן צרר היהודים [היהודים] ומרדכי בא לפניו המלך
כיהגדה אסתר מה הו אלה ² ובוسر המלך אט-טפעוּה המן כו להעבר
אשר העביר מהמן ויתגננה למרדכי ותשם אסתר את-מרדכי את רעה המן האגני ואת מושבתו אשר ושב על
על-בית המן. ³ ג' ותוסף אסכל ותדרבל לפניו המלך
היהודים ויושט המן לאסתר את שרבט גזבנה
ותפל לפניו רגליו ותבה ותתנוול להעביר את-רעט המן
ותקם אסתר ותעמדו לפניו המן ותאמר אם על
האגני ואת מחשבתו אשר חשב על-היהודים. ⁴ ד' ווישט
המלך לאסתר את שרבט הזהב ותקם אסתר ותעמדו לפניו
המלך זה ותאמך אס-על-המלך טוב ואס-מצאתי חן לפניו המן
וכשר הדבל לפניו המלך וטויה אני בעיניו יכלה להшиб מושבת המן בין המדתא האגני אשר כatab לאבד
את-הספרים מחשבת המן בו-המלך האגני אשר כתוב
את היהודים אישר בכל מדיניות המלך. ⁵ ה' כי אייכחה
לאבל את-היהודים אשר בכל מדיניות המלך. ⁶ ו' כי אייכחה
אייכחה אוכל וראיתי ברעה אשר-ימצא אט-עמוי ואייכחה אוכל
וראיתי באבון מולדתי. ⁷ ז' ויאמר המלך אחשוריש אוכל וראיתי
לאסתר המלכה ולמרדכי היהוני הבה בית-המן נתמי לאסתר המן לאסתר המלכה וכמרדכי
ואותו פלו על-הען על אשר-שליח ידו ביהודים היהודי היה בית המן נתמי לאסתר ואותו דרכו
[ביהודים]. ⁸ ח' ואותם כתבו על-היהודים בטוב בעיניכם על הארץ עלי' אשר שעלה ידו ביהודים ואיזה נם
בשם המלך